

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน จาก **ศาลาเกอหก**

หนุ่มเชื้อหอม

ผ. อิศวกรมณี

BANGKOK AIRPORT

หัตถนิยาย สามเกลอ
ขนานแท้ แะหาอ่านยาก
แบบกอนรักเมืงของเดิม
ไว้ทั้งหมด เหมาะสำหรับ
สะสมและอ่าน
เพื่อย้อนจำวันเ็นอดีต

ตัวอย่าง

ประพันธ์สาส์น

ทศวรรษที่สี่ที่ฝากชื่อ สารหนังสือสื่อชีวิต

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน

จาก

ศาลาโกกาท

ตอน

หนุ่มเนื้อหอม

ผ. อิมหงวน/๕๗.

หม่อมเนื้อหอม

ป. อินทรปาลิต

© กองทุน ป. อินทรปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปรานี อินทรปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลชาติชัย สิทธิชัยบัญชา

ที่ปรึกษาของทุน ป. อินทรปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจิ้นต์ ปัญจพรรค์,
ปองพล อติเรกสาร(พอล อติเรกซ์), พลเอกธีรเดช มีเพียร, เตือนใจ ตีเทศน์

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๐๘ ใน ศาลาโกหก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

ป. อินทรปาลิต.

หม่อมเนื้อหอม. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2547.

80 หน้า.

1. หัตถนิยาย. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-29-6

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๔๑๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย

กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๑๓๔๗, ๐-๒๔๓๕-๕๗๘๘

โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๘๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แปลน พรินท์ติ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เศรษฐาภา ที่ปรึกษา คณะ กิตติโกวิท, พิสุทธิ เลิศวิไล, สุวิชัย จิระเมธากุล,

บุญเลิศ สีอุไรย์, วีรชัย ตริเจริญรัตน์, อติเรก ศรีวัฒนาวงษา กรรมการผู้จัดการ : อاهر เศรษฐาภา

บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พลสวัสดิ์ กองบรรณาธิการ : ชัชฎาพร นิมมอนงค์

ภาพปก : อากรณ์ อินทรปาลิต รูปเล่ม : ประพันธ์สาส์น กราฟิก กู๊ป พิสูจน์อักษร : พิมพ์อักษร จัดเรียงตรง

คำนิยม

ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสตางค์ของตัวเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งจัดเป็นช่วงบั้นปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๑) สามเกลอที่ ป. อินทรปาลิตประพันธ์ขึ้นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์น บันลือสาส์น และเพลินจิตต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิมคือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดา เป็นสามเกลอในชื่อ ‘ศาลาโกหก’

ภายในเล่มมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทร-
ปาลิต อยู่ประมาณเกือบครึ่งเล่ม ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกลอ
พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เอี่ยมและจบใน
เล่ม ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเขาใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

‘ศาลาโกหก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ย
ประมาณเดือนละหนึ่งเล่ม ซึ่งผมคอยติดตามซื้อทุกเดือน
‘ศาลาโกหก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๘๐
(๗๐-๘๐) ตอน สามเกลอหลายตอนที่สนุกและยังประทับใจ
อยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุ่มเนื้อหอม, คดีหลอดเด็ก, ไปโลกันตร์
จระเข้ผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกลอในเทศกาลส่งท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกลอที่ทางสำนัก
พิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกลอในชุด ‘ศาลาโกหก’
นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้
ให้อยู่คู่วงการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน

พล.ต.ต.พีระพงศ์ ตามาพงศ์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาที่ผ่านไปหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ภายใน ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน ผ่านกาลเวลาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน นั้นแสดงให้เห็นถึงอัจฉริยภาพของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปาลิตก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วงการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง เขาเป็นนักเขียนผู้มากความสามารถ เขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเรื่องรักโศกเศร้าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องมีผู้ตื่นเต้นเร้าใจบุชชาความเที่ยง
ธรรมแบบลูกผู้ชาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เสือดำ, เสือใบ
ชีวิตของสุภาพบุรุษจอมโจร ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็น
เครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้
กับ ป. อินทรปาลิต มีผู้รู้จักมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ
หัตถนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน
และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ
คร.ติเรก เจ้าคุณปัจจนิกพินาศ และบรรดาภรรยาของเขา
รวมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแห้ว โหระพา กุด

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิตถูกนำมาพิมพ์ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเล็กไปจน
ถึงผู้ใหญ่ เป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่าง
สนุกสนาน มาทุกยุคทุกสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไป
ด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนั้นแทบไม่มีใครที่ไม่
เคยอ่านงานเขียนของเขา สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัด
สรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน
ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแฟนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกัน
เป็นสามเกลอแฟนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการสื่อสาร แลก
เปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิต ในชุดหัตถนิยาย สามเกลอนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๔๙๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกันมาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากให้ผู้อ่านคลายความเคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดใคร่ครวญ อีกทั้งเป็นเสมือนการบันทึกและพิจารณาสังคมตลอดมาว่าสามสิบปี

‘ศาลาโกหก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทรปาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๒ เป็นหนังสือขนาด ๘ หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์ดวงกมลศึกษา ของนายกิมทรวง แซ่แต้ และ นายสุพล เตชะธาดา ในเวียงนครเขมมเป็นผู้จัดพิมพ์ (ต่อมา นายสุพล เตชะธาดา แยกออกมาเป็นสำนักพิมพ์ ประพันธ์สาส์น) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือในชุดศาลาโกหกที่มีคำโปรยว่า หัวเราะร่า ราคาเยา เขาสมองนี้ ป. อินทรปาลิตเป็นผู้บรรเลงเองทั้งหมด ไม่ว่าจะบทรำ กวีโวหาร ตอบจดหมายแฟน ๆ เรื่องราวต่างแบบมโนสาเร่ นิยายสั้นจบในฉบับเป็นตอน ๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอเล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศาลาโกหกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ) โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือลูกชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็นกำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ ตอน ซึ่งปัจจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสม
ไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักถึงความสำคัญ
ของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับ
กาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และ
เสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและ
ผู้ชื่นชอบงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเอาเฉพาะนิยายสั้น
ของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบปกแข็งมีหูค เพื่อ
สืบสายธารความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เคยจัดพิมพ์มาบ้างแล้ว
ก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนาง
ปราณี อินทรपालิต ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
ป. อินทรपालิตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่
จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรपालิต ควบคู่กันไปด้วย
(๑) เพื่อจรรโลงผลงานของ ป. อินทรपालิต ไว้ในวง
วรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้
ปรารถนายึดอาชีพนักเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม
ป. อินทรपालิต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวใน
โอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

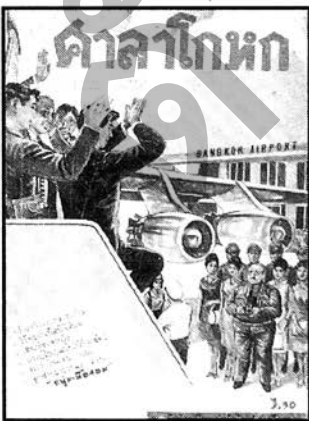
สำหรับผู้่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้
ผลิตผลงานชิ้นนั้นมานานแล้ว ถ้าผู้่านต้องการให้ได้อรรถรส
เพิ่มขึ้น คงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วย
ว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทรปาลิต ชุด
นี้นั้น ได้รังสรรค์ขึ้นเมื่อประมาณสี่ทศวรรษก่อน เพื่อเป็น
การคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สุนกสนาน และเปี่ยมด้วย
อรรถรส เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ
รวมถึงค่าของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ
ในสมัยนั้นด้วย ผู้่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้
เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียง
กับของเดิม ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร
การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพปกนั้นได้ใช้
รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโกหก ซึ่งส่วนมากเป็น
ฝีมือการวาดภาพของอาจารย์ อินทรปาลิต น้องชายของ
ป. อินทรปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีสันทให้
สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

มาจัดพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แฟนนักอ่านของ
สามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแฟนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้อ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทรปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ศาลาโกหก พิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๐๘

สำหรับท่านผู้อ่านที่ไม่ได้ติดตามนิยายชุดสามเกลอ
ตลอดมา ผู้ประพันธ์ขอเล่าเรื่องย้อนหลังให้ท่านฟังแต่
เพียงย่อๆว่า คณะพรรคสี่สหายของเราต่างมีลูกชายคนละ
คน ลูกชายของพลซื่อพนัส ลูกชายของนิกรซื่อณพ ลูกชาย
ของเลียบหงวนซื่อสมนึก และลูกชายของศาสตราจารย์
พล.ท.ดิเรกซื่อดำรง

สี่สหายได้ส่งลูกชายของเขาไปเป็นนักเรียนกินนอน
ของโรงเรียนราษฎรที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง เมื่อเรียนสำเร็จ
เตรียมปีที่ ๒ แล้วก็ส่งไปรับการศึกษาที่สหรัฐอเมริกา พนัส
เรียนวิศวกรรมศาสตร์ ณพเรียนสถาปัตยกรรมศาสตร์ สมนึก
เรียนพาณิชยศาสตร์ และดำรงเรียนวิทยาศาสตร์และ

ดาราศาสตร์เจริญรอยตามบิดา ถึงแม้ว่าเด็กหนุ่มทั้งสี่คนมี
ที่ท่าไม่รับประทานถ่านตอนรุ่นหนุ่ม แต่เมื่อไปอยู่ต่างประเทศ
ก็มีความรักเกียรติของประเทศชาติ รักศักดิ์ศรีของตัวเอง ไม่
กล้าทำตัวเหลวไหลแบบโก้อเมริกัน ทุกคนต่างมานะเล่า
เรียนจนกระทั่งได้รับปริญญาตรีและปริญญาโท โดยเฉพาะ
ดำรงเนลล์ยวณดาตปราดเป็รื่องเชี่ยวชาญในวิชาวิทยาศาสตร์
ทุกสาขา แทบจะกล่าวได้ว่าเขามีความรู้ความสามารถไม่
ยิ่งหย่อนกว่าบิดาของเขาเลย นักวิทยาศาสตร์ในอเมริกา
ต่างยกย่องสรรเสริญชายหนุ่มผู้เป็นสายโลหิตของจอมนัก
วิทยาศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ของโลกอย่างยิ่ง

เมื่อได้รับปริญญาโทเรียบร้อยแล้ว ลูกๆของสี่สหายก็
จดหมายติดต่อกับทางบ้านเกริ่นข่าวกำหนดกลับ แต่ก็ไม่มี
กำหนดแน่นอนอะไร เพราะชายหนุ่มทั้งสี่คนเป็นลูกเศรษฐี
มีเงินทองใช้อย่างฟุ่มเฟือย จึงพากันท่องเที่ยวทั่วสหรัฐอเมริกา
และกลุ่มประเทศละตินอเมริกาได้ บางทีก็บินไปเที่ยวหาชาย
สาวๆวัยรุ่นชาวอเมริกันล้วนแต่อยากได้เป็นฉัว เพราะแต่ละ
คนมีคอลดาร์พกเต็มกระเป๋า และจ่ายเงินคดองชอบเลี้ยงข้าว
เพื่อนฝูง ซึ่งตามปรกติชาวอเมริกันกินอะไรก็ต่างคนต่างออก
ไม่นิยมออกเงินเลี้ยงเพื่อน สำหรับผู้หญิงถ้าเสนาหาจริงๆถึง

จะพาไปเลี้ยงข้าว

ขณะนี้พินัสกับบพและสมนึกมีอายุครบ ๒๕ ปี
บริบูรณ์ ส่วนคำรองอ่อนกว่าเพื่อนทั้ง ๓ ปีหนึ่ง

เป็นอันว่าท่านผู้อ่านได้ทราบแล้วว่าลีลาของเรา
ต่างมีลูกชายคนละคนและเป็นใครบ้าง ขอเชิญท่านหาความ
ลึกลับเกี่ยวกับนิยายชุดสามเกลอในตอน“หนุ่มเนื้อหอม”ต่อไป

ต่อไปนี้เป็นโทรเลขต่างประเทศที่พินัส พิศราภรณ์
มีมาถึงบิดาของเขา แปลเป็นภาษาไทยดังนี้

คุณพ่อที่เคารพรัก

ผมกับบพ สมนึก และคำรองจะออกจากซานฟรานซิสโก
คืนวันพุธที่ ๒๘ เมษายนไปโตเกียว เราตื่นเต้นดีใจที่จะ
ได้กลับบ้าน ได้เห็นหน้าคุณพ่อคุณแม่และญาติผู้ใหญ่ เรา
จะไปเที่ยวญี่ปุ่นไม่เกินหนึ่งสัปดาห์ กำหนดกลับถึงกรุงเทพฯ
แน่นอนจะโทรเลขให้ทราบ

พินัส พิศราภรณ์

ต่อมาอาเลียมิมหงวนได้รับโทรเลขจากลูกชายสุด
สวาทของเขาหนึ่งฉบับ ซึ่งส่งมาจากโรงแรมอิมพีเรียลแห่ง

มหานครโตเกียว มีข้อความว่า

เตี้ยที่รัก

พวกเราพักอยู่ที่โตเกียวอย่างสุขสบาย ถ้าต้องการ
เกอิชาโปรดโทรเลขบอก ผมจะหามาฝากสักคนหนึ่ง เราจะ
กลับบ้านก่อนวันที่ ๑๐ พฤษภาคมแน่นอน
สมนึก ไทยแท้

ในที่สุดก็สหายกับสืนางและท่านผู้ใหญ่ทั้งสองต่างก็
ทราบวันกลับที่แน่นอนของชายหนุ่มทั้งสี่คน ซึ่งพนัสได้
โทรเลขมาถึงพลอีกฉบับหนึ่ง

คุณพ่อที่เคารพรัก

เราจำเป็นต้องกลับกรุงเทพฯ เพราะเงินหมด มีเหลือ
แต่เพียงตัวโดยสารเครื่องบินและค่าใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น โปรด
คอยรับที่ท่าอากาศยานดอนเมือง เราจะถึงสนามบินในเวลา
๑๔.๓๐ น.ของวันศุกร์ที่ ๗ พฤษภาคม โดยเครื่องบิน
ของบริษัทโยกุชิวะ แอร์ไลน์

พนัส พัทธราภรณ์

คุณพ่อ คุณแม่ คุณปู่ หรือคุณตา และคุณย่า
ตื่นตื่นดีใจและวุ่นวายไปตามกัน

การเตรียมตัวต้อนรับหนุ่มน้อยทั้งสี่คนนี้ได้ใช้เวลา
เกือบเดือนแล้ว ห้องรับรองชั้นบนซึ่งเป็นห้องกว้างใหญ่
เกือบเท่าห้องโถงชั้นล่างซึ่งเคยเป็นห้องพักแรมของแขกที่มา
จากต่างจังหวัดได้ถูกตัดแปลงเป็นห้องพักของพนัส นพ ดำรง
และสมนึก ตามความประสงค์ของหนุ่มน้อยทั้งสี่ซึ่งต้องการ
อยู่รวมห้องเดียวกัน เลี้ยงหวนทุ่มเงิน ๕๐,๐๐๐ บาทซื้อ
เครื่องตกแต่งห้องที่สวยงามทันสมัย มีเตียงนอนขนาด ๓
ฟุตครึ่งตั้งเรียงรวมกัน ๔ เตียง ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้ง
และเฟอร์นิเจอร์แต่ละชิ้นล้วนแต่มีค่าราคาแพงซึ่งคนจนไม่มี
โอกาสที่จะมีได้ ห้องนอนพิเศษนี้มีห้องน้ำพร้อม ใหญ่กว่า
ห้องนอนอื่นๆห้อง มีโทรทัศน์ ๒ เครื่อง เครื่องหนึ่งใช้
ติดต่อภายในบ้าน อีกเครื่องหนึ่งใช้พูดทั่วไป ทุกสิ่งทุกอย่าง
ในห้องนอนนี้ใหม่เอี่ยม มีเครื่องบำรุงความสุขหลายอย่าง เช่น
เครื่องรับวิทยุ ๑๒ หลอด พร้อมด้วยเครื่องเล่นแผ่นเสียง
โทรทัศน์ขนาด ๒๓ นิ้ว ถึงแม้ไม่มีเครื่องปรับอากาศ แต่
ก็มีพัดลมเพดาน พัดลมตั้งขนาดใหญ่ และพัดลมขนาดเล็ก
ประจำโต๊ะข้างเตียงนอน ที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศก็เพราะ

ศาสตราจารย์ตีเรกให้ความเห็นว่า การนอนในห้องที่มีเครื่องปรับอากาศนั้นอาจจะทำให้ปอดชื้นหรือเป็นโรคปอดได้ง่าย ลมธรรมชาติหรือพัดลมย่อมดีกว่าเครื่องปรับอากาศ

คนใช้ชายหญิงทุกคนต้องเห็นัดเหนื่อมาหลายวันแล้วเกี่ยวกับการทำความสะอาดตกแต่งห้องนี้ คุณหญิงวาดพิถีพิถันมาก ท่านเรียกผู้รับเหมามาทำห้องน้ำใหม่ หรือเครื่องสุขภัณฑ์ออกติดตั้งใหม่หมด แม้กระทั่งล้มแบบชักโครกก็ทำใหม่เป็นที่นั่งคู่ติดกัน เพื่อให้หลานชายของท่านได้รับความสะดวกสบายและได้พูดคุยกันถ้าหากว่ามีความจำเป็นต้องทำธุระในเวลาเดียวกัน ทั้งห้องนอนและห้องน้ำทาสีใหม่ เป็นห้องนอนที่กว้างขวางสวยงามน่าอยู่มาก

หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์และรายวันหลายฉบับต่างเสนอข่าวเกี่ยวกับพนัส นพ สมนึก และดำรง “หนุ่มเนื้อหอม” ถูกเศรษฐีผู้ได้รับปริญญาโทจากสหรัฐอเมริกา และจะกลับมาบ้านถึงท่าอากาศยานกรุงเทพฯ ในวันที่ ๗ พฤษภาคม เวลา ๑๔.๓๐ น. โดยเครื่องบินของบริษัทโยกูซีวะ แอร์ไลน์

แน่ละ ข่าวนี้ทำให้วงการสาวทึนเองและจ๊กก็ทั้งหลายตื่นเต้นสนใจไม่น้อย โดยเฉพาะสมนึก หรือเสี้ยตี ปริญญาโทพาณิชยศาสตร์ผู้เป็นทายาทของอาเสี้ยกิมหงวน มีเด็ก

สาวหลายพันคนเตรียมตัวที่จะจับเขาเป็นแพนหรือเป็น
คู่ครอง ทางบ้าน“พัชรภรณ์”ได้รับโทรศัพท์จากสาววัยรุ่น
วันหนึ่งร่วมร้อยรายที่มีมาถามถึงกำหนดเวลาแน่นอนที่
ลี้สหายน้อยมาถึงสนามบินคอนเมือง

ในที่สุดวันที่พันส นพ ดำรง และสมนึกได้กลับมา
เหยียบผืนแผ่นดินไทยอีกครั้งหนึ่งก็ผ่านมาถึง

ลี้สหายกับลีนางพร้อมด้วยเจ้าคุณปัจฉิมฯ
คุณหญิงวาศ และเจ้าแก้วได้ไปที่ท่าอากาศยานคอนเมือง
ก่อนเที่ยงและถือโอกาสรับประทานอาหารที่นั่น ญาติมิตร
ของคณะพรรคลี้สหายต่างทยอยๆกันมาหลังจาก ๑๓.๐๐ น.
ล่วงแล้ว เป็นการต้อนรับที่อบอุ่นที่สุด เลี้ยงหวนเปิด
ฟรีบาร์เลี้ยงเบียร์เลี้ยงเครื่องดื่มและอาหารแก่ผู้ที่มารับลูก
หลานของเขา ทุกคนมีดีหน้าสดชื่นยิ้มแย้มแจ่มใส

เวลาผ่านพ้นไปตามลำดับ

ภายในห้องโถงใหญ่อันเป็นห้องรับประทานอาหาร
และพักผ่อนของท่าอากาศยานคอนเมืองเต็มไปด้วยท่านผู้มี
อันจะรับประทานอาหารหรือเหลื้รับประทานที่มาส่งหรือมากอยรับ
ญาติมิตรของตน ไม่มีบุคคลชั้นกรรมกรหาเข้ากินค่าหรือ
พวกแม่ค้าหาบเร่ปะปนอยู่เลย ทั้งคนไทยและคนต่างด้าว

ล้วนแต่แต่งกายภูมิฐาน หูหრა ล้วนแต่มีรถเก๋งขี่ ไม่ได้
ขึ้นโหนรถเมย์มาจากกรุงเทพฯ ในสนามบินมีเครื่องบินบิน
ขึ้นลงตลอดเวลา สนามบินคอนเมืองเป็นสนามบินที่สำคัญ
แห่งหนึ่งทางภาคตะวันออกนี้ เป็นสนามบินที่สวยงาม ทัน
สมัย มีเครื่องบินของสายการบินต่างๆเกือบทั่วโลกผ่านมานี่

ลีนางแต่งชุดสีเขียวเหมือนกัน นั่งร่วมโต๊ะกับคุณหญิง
วาดซึ่งอยู่ในชุดผ้าไหมไทยสีน้ำตาลอ่อนสมสภาพของผู้มีอายุ
อีกโต๊ะหนึ่งใกล้กันคือพล นิกร กิมหงวน และเจ้าคุณปัจฉิมนี้ฯ
สามสหายกับท่านเจ้าคุณแต่งเครื่องแบบนายทหารซึ่งเป็น
เครื่องแบบปรกติกาภิแกมเขียว คอแบะ ผูกเน็คไท
ยศเครื่องหมายพลเอกบนบ่าเจ้าคุณปัจฉิมนี้ฯและแถบ
เหรียญตราที่หน้าอกห้าหกแถวทำให้ท่านเจ้าคุณมีสง่า
เกรงขาม ถึงแม้ว่าศิระษะของท่านจะล้านเลี่ยนเป็นมันแฉล็บ
ก็ตาม

ขณะนี้เป็นเวลา ๑๔.๐๐ น.เศษแล้ว นายพลติเรก
พาเจ้าแก้วไปสอบถามเวลาเครื่องบินเข้า และไปขออนุญาต
พิเศษเพื่อพาคณะพรรคของเขาผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง
และศุลกากรออกไปรับสี่สหายน้อยที่ลานจอดเครื่องบิน

คุณหญิงวาดนั่งกระดืบกระสายและคอยถามเวลา

จากประไพหลานสะใภ้ของท่านตลอดเวลา ในที่สุดท่านก็มองมาที่โต๊ะสามสหายซึ่งอยู่ติดๆกัน แล้วท่านก็กล่าวกับนิกรซึ่งนั่งคอคอกแสดงสีหน้าไม่สู้จะสบายใจเท่าใดนัก

“แกเป็นอะไรไปวะกร ใครๆเขาร่ำเริงแจ่มใสกันทั้งนั้น แต่แกนั่งซึมกระที่อออยู่คนเดียว”

นิกรพินหัวเราะเสียงปร่า

“นั่นนะซีครับ”

คุณหญิงวาดขมวดคิ้วย่น

“แกไม่ตีใจหรือที่แกจะได้เห็นหน้าลูกชายหนุ่มของแก”

นิกรลั่นศีรษะ

“ไม่ครับ เห็นหน้าอัายนพผมก็มีเรื่องควักกระเป๋าตลอดเวลา มันอยู่เมื่องนอกผมส่งเงินไปให้มันใช้เดือนละสองหมื่นบาทก็ยิ่งดีกว่ามันกลับมาบ้าน ผมคิดว่าต่อไปนี้อัายนพคงไถผมอย่างน้อยเดือนละห้าหมื่นบาท”

เจ้าคุณปัจฉิมก็ชมองดูหน้าลูกเขยของท่านอย่างขบขันแล้วพูดเสริมขึ้น

“อย่าลืมว่าแกก็เคยไถเงินเจ้าคุณวิจิตรฯคุณพ่อของแกมีลูกแล้วไม่ต้องบ่น เราเป็นพ่อเราก็มีหน้าที่จ่ายเงินให้มัน”

นิกรชักฉิว

“ก็ผมไม่ได้ตั้งใจให้มันเกิดมานี้ครับ คอยดูซีครับ ผมจะให้เงินอ้ายนพใช้วันละหกสลึงเท่านั้น”

ทันใดนั้นเองศาสตราจารย์ติเรกก็เดินเข้ามาในห้องโถงด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส เขาแต่งเครื่องแบบนายพลเช่นเดียวกับเจ้าคุณปัจฉิมกันฯ ส่วนเจ้าแห้วแต่งสืบเอกสวมหมวกหนึบ เป็นเครื่องแบบปรกติกาที่เกมเขี้ยวคอเข็ดไม่ได้ผูกเน็คไท

“ว่าไงโว้ย” พลถามนายแพทย์หมุ่ม

ศาสตราจารย์ติเรกยกนาฬิกาข้อมือเรือนทองขึ้นมาดูเวลา

“สอบถามมาแล้ว เขาบอกว่าเครื่องบินจากญี่ปุ่นเที่ยวนี้มาช้ากว่ากำหนดราวครึ่งชั่วโมง”

คุณหญิงวาดชักฉิว

“ทำไมมันถึงช้าล่ะพ่อติเรก”

เลี่ยหงวนยิ้มให้คุณหญิงวาดแล้วพูดเสริมขึ้น

“อาจจะเสียเวลารอหลักก็ได้ครับ”

“อ้อ” คุณหญิงวาดอุทานเสียงยานคาง แต่แล้วท่านก็สะดุ้งโหยง “หา-เครื่องบินมีหลักเหมือนอย่างรถรางหรือรถไฟยั้งงั้นหรือพ่อหงวน”

พ.อ.กิมหงวนหัวเราะหึๆ

“ผมหมายถึงสนามครับ บางทีสนามไม่ว่างหอ
บังคับการบินเขาก็วิทูบุบอกให้นักบินพาผู้โดยสารไปเที่ยวชม
อ่าวไทยหรือชมกรุงเทพฯเสียก่อน”

พล พัทธราภรณ์ กล่าวกับคุณหญิงวาดเบาๆ

“คุณแม่ทำใจเย็นๆเถอะครับ อย่างไรก็ตามในช่วงนี้คุณแม่
แม่ก็ต้องเห็นหลานๆของคุณแม่ทั้งสี่คน” พุดจบเขาก็
เปลี่ยนสายตามาที่นายพลติเรก “แกขออนุญาตเร็วบร้อย
แล้วหรือที่จะพาพวกเราไปรับลูกๆที่ลานบิน”

“ออโหระ ไม่มีการขัดข้องอะไรหรอก ใครๆก็รู้จักกัน
ทั้งนั้น ถึงขัดข้องกันก็ต้องบุกกลงไปที่ลานจอดจนได้ ลูก
หลานกลับจากเมืองนอกทั้งที่ไปรับมันที่บันไดเครื่องบินมันจะ
ได้ชื่นใจ แต่ว่า...มีเด็กสาวๆมากอยรับลูกเราตั้งพันคนเชียว
นะพล ยืนออกันอยู่ข้างนอกหน้าสลอนไปทั้งหมด ทำทาง
ยังเป็นเด็กนักเรียนทั้งนั้น ที่เป็นจิกที่มุ่งกางเกงพิตเปรี๊ยะ
ก็มีไม่น้อย”

พลหันมายิ้มให้เจ้าคุณปัจจนึกฯ

“พวกเด็กสาวๆคงจะทำให้เจ้านิส เจ้านพ สมนึก
และตำรง่วนววยไปตามกัน”

“ใช่ อากำลังวิตกอยู่ที่เดียว ลูกๆของพวกเขาแกอาจจะ
เลียคนเพราะเด็กสาวๆก็ได้”

พ.อ.กิมหงวนพูดเสริมขึ้น

“นั่นนะซีครับ ผมตั้งใจจะให้มันบวชพรราชันี้ แต่กลัว
มันจะเบียดเสียดก่อน เจ้าสี่คนนี่มันก็คงไม่ใช่ย่อยเหมือนกัน”

ท่านเจ้าคุณหัวเราะเบาๆ

“ลูกไม่มันหล่นไม่ไกลต้นหรอก พวกแกเมื่อหนุ่มๆ
เคยเป็นถึงเป็นค่าง เคยเจ้าชู้ขนาดไหน ลูกๆของพวกเขาแก
มันก็ต้องเป็นอย่างนั้น เวลา ๒๕ ปีที่ผ่านมามันไม่นานจน
เกินไปนัก อายังจำเหตุการณ์ต่างๆได้ดี วันหนึ่งๆพวกแก
ทำให้อาปวตกบาดตั้งหลายพันครั้ง เดี่ยวนี้ค่อยยังชั่วหน่อย
เพราะมีอายุมากขึ้น ความทะลึ่งก็ค่อยๆหมดไป”

พลว่า “เราแยกย้ายไปคุยตามโต๊ะญาติมิตรของเรา
เถอะครับ นั่งรวมกลุ่มกันอย่างนี้น่าเกลียด”

คุณหญิงวาดเห็นฟ้องด้วย

“เออ จริงซีลูก” แล้วท่านก็หันมาทางสีนาง “แยก
ย้ายกันไปคุยกับญาติมิตรของเราที่มาคอยรับเจ้าสี่คนนั้น
เถอะ หาเรื่องคุยเพลิดๆเวลามันจะได้ผ่านไป แฮ่-อยากให้
มันมาถึงเร็วๆ คิดตั้งใจจะขาดแล้ว”

ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้
นำไปสะสมในกองทุน ป. อินทรมานิต
เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ
และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน
ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า
ของนางปราณี อินทรมานิต ผู้เป็นภรรยา
และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก
ตราบจนวาระสุดท้ายของชีวิตผู้เขียน

